

3. W porozumieniach, o których mowa w ust. 1, należy w szczególności ustalić zasady racjonalnego stosowania, możliwość zastąpienia materiałów objętych porozumieniem innymi bardziej dostępnymi ze wskazaniem źródła i zapewnieniem ich nabycia oraz inne postanowienia, które zapewnią oszczędność zużycia.

4. W porozumieniu można ustalić, w jakich wypadkach sprzedawcy materiałów mogą uzależnić ich sprzedaż od wskazania przez kupującego celu, na jaki materiał jest przeznaczony, i odmówić dostarczenia, jeżeliby miały one być użyte niezgodnie z porozumieniem, o którym mowa w ust. 1.

5. Zakaz lub ograniczenie stosowania materiałów nie dotyczy wypadków, gdy zużycie określonych materiałów jest określone Polską Normą lub innymi przepisami, wydany przez właściwe organy, albo wynika z umów i porozumień międzynarodowych.

6. Porozumienia, o których mowa w ust. 1, powinny być aktualizowane w miarę zmian zachodzących w sferze produkcji, obrotu i zużycia.

§ 14. Przepisy zarządzenia dotyczące ministerstw mają odpowiednie zastosowanie do centralnych urzędów, centralnych związków spółdzielczych i prezydiów wojewódzkich (miast wyłączonych z województw) rad narodowych.

§ 15. W części unormowanej niniejszym zarządzeniem oraz zarządzeniem Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 2 sierpnia 1969 r. w sprawie zasad bilansowania i rozdziału maszyn i urządzeń (Monitor Polski Nr 39, poz. 322) tracą moc dotychczasowe przepisy dotyczące bilansowania materiałów.

§ 16. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1970 r.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
J. Kulesza

408

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW I PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI CEN

z dnia 22 listopada 1969 r.

w sprawie wyceny, ewidencji i rozliczeń przedmiotów o charakterze środków trwałych, nabytych lub wytworzonych ze środków pozainwestycyjnych w toku prac nad rozwojem nauki i techniki.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 i 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188 z późniejszymi zmianami), § 1 ust. 1 pkt 1 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenia wytycznych do ich ustalania (Monitor Polski Nr A-57, poz. 722 z późniejszymi zmianami) i § 1 uchwały nr 240 Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1957 r. w sprawie wykonywania przez Państwową Komisję Cen niektórych zadań z zakresu cen, opłat i stawek taryfowych (Monitor Polski Nr 57, poz. 356) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa zasady wyceny, ewidencji i rozliczeń finansowych dotyczących przedmiotów nabytych lub wytworzonych ze środków pozainwestycyjnych w toku prac nad rozwojem nauki i techniki, a zakwalifikowanych do dalszego wykorzystania jako środki trwałe. Przedmioty te zważe będą dalej „przedmiotami o charakterze środków trwałych”.

§ 2. 1. Równocześnie z czynnościami, o których mowa w § 2 ust. 1 zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 8 listopada 1969 r. w sprawie rozporządzania przedmiotami o charakterze środków trwałych, nabytymi lub wytworzonymi ze środków pozainwestycyjnych w toku prac nad rozwojem nauki i techniki (Monitor Polski Nr 52, poz. 405) — jednostka wykonująca pracę, zwana dalej „wykonawcą”, obowiązana jest w porozumieniu z jednostką zlecającą i finansującą pracę, zwaną dalej „zleceniodawcą”:

- 1) w zakresie aparatury i innych przedmiotów zakupionych w bezpośrednim związku z wykonywaniem określonych prac nad rozwojem nauki i techniki — ustalić cenę tych przedmiotów na zasadach określonych uchwałą nr 420 Rady Ministrów z dnia 27 października 1961 r. w sprawie cen zbędnych maszyn i innych zbędnych przedmio-

tów urządzenia trwałego zbywanych przez państwowe lub spółdzielcze jednostki organizacyjne (Monitor Polski Nr 86, poz. 364) oraz zarządzeniem Państwowej Komisji Cen nr 429 z dnia 28 listopada 1961 r. (Biuletyn Cen z 1961 r. Nr 34, poz. 593 i z 1962 r. Nr 1, poz. 23),

- 2) w zakresie aparatury i innych przedmiotów wytworzonych w bezpośrednim związku z wykonywaniem określonych prac nad rozwojem nauki i techniki lub wytworzonych w wyniku tych prac — ustalić orientacyjną wartość sprzedażną przedmiotów z uwzględnieniem poziomu cen artykułów podobnego rodzaju oraz stanu technicznego przedmiotów i ich wartości użytkowej.
2. Jeżeli praca wykonywana jest bez umowy (zlecenia), funkcje zleceniodawcy spełnia jednostka nadrzędna wykonawcy.

§ 3. Jednostki, które stosownie do przepisów § 5 zarządzenia wymienionego w § 2 weszły w posiadanie przedmiotów o charakterze środków trwałych w sposób nieodpłatny, obowiązane są:

- 1) włączyć te przedmioty do ilościowej i wartościowej ewidencji swego majątku trwałego, stosując wycenę zgodnie z ustaleniami, o których mowa w § 2 ust. 1,
- 2) jeżeli prowadzą gospodarkę finansową według zasad rozrachunku gospodarczego — dokonywać odpisów amortyzacyjnych od wartości przedmiotów począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym przedmiot został przejęty przez tę jednostkę, bez względu na to, czy został faktycznie przekazany do użytkowania,
- 3) wyodrębnić ewidencyjną wartość przychodu tych przedmiotów w rocznej sprawozdawczości finansowej z zakresu środków trwałych.

§ 4. W razie sprzedaży przedmiotów o charakterze środków trwałych stosownie do przepisów § 4 ust. 1 zarządzenia wymienionego w § 2, wykonawca:

- 1) określa cenę przedmiotów, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, na zasadach przewidzianych w uchwale Rady Ministrów wymienionej w tym przepisie,

2) ustala cenę przedmiotów, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, każdorazowo w drodze uzgodnienia jej z nabywcą, z uwzględnieniem poziomu cen artykułów podobnego rodzaju oraz stanu technicznego i wartości użytkowej przedmiotu; w tym wypadku cenę uzgodnioną zatwierdza jednostka, która zlecała wykonanie określonej pracy.

§ 5. 1. Przychód netto ze sprzedaży przedmiotów o charakterze środka trwałego wpływa na dochody tego funduszu, z którego sfinansowano pracę; jeżeli pracę finansowano z kredytów budżetowych, przychód netto przekazuje się na dochody właściwej części budżetu centralnego jako wpływ majątkowy.

2. Wykonawca, prowadzący gospodarkę finansową według zasad rozrachunku gospodarczego lub w formie zakładu budżetowego, upoważniony jest do potrącenia z przychodu netto 10% jego sumy tytułem prowizji sprzedażnej. Prowizja ta stanowi:

- 1) w jednostce na rozrachunku gospodarczym — zysk nadzwyczajny,
- 2) w zakładzie budżetowym — wpływ majątkowy.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia oraz ma zastosowanie również do przedmiotów o charakterze środków trwałych nie zagospodarowanych do tego dnia.

Minister Finansów: w z. M. Krzak

Przewodniczący Państwowej Komisji Cen: P. Karpiuk

409

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 listopada 1969 r.

w sprawie prowadzenia ewidencji zaangażowania nakładów inwestycyjnych.

Na podstawie § 5 ust. 3 uchwały nr 124 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych (Monitor Polski Nr 32, poz. 237) zarządza się, co następuje:

§ 1. W celu zapewnienia kontroli rozmiarów zaangażowania nakładów inwestycyjnych oraz stworzenia warunków do planowania i realizowania inwestycji zgodnie z obowiązującymi cyklami budowy oraz zasadami koncentracji nakładów inwestycyjnych wprowadza się obowiązek prowadzenia rachunku zaangażowania nakładów inwestycyjnych.

§ 2. Rachunek zaangażowania nakładów inwestycyjnych prowadzą inwestorzy i nadzorujące ich zjednoczenia lub jednostki równorzędne, ministerstwa, urzędy centralne i właściwe organy prezydiów rad narodowych oraz banki finansujące inwestycje.

§ 3. Rachunek zaangażowania nakładów inwestycyjnych prowadzi się dla wszystkich rodzajów inwestycji zaliczanych do grupy A i B.

§ 4. 1. Rachunek zaangażowania nakładów w grupie A prowadzą inwestorzy i ich jednostki nadrzędne, ministerstwa i urzędy centralne, właściwe organy prezydiów rad narodowych oraz banki finansujące inwestycje.

2. Rachunek zaangażowania nakładów w grupie B prowadzi w formie globalnego szacunku jednostka sporządzająca zbiorczy rachunek zaangażowania w skali kraju.

3. Rachunek zaangażowania nakładów inwestycyjnych sporządza się co pół roku, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok planowy i według stanu na dzień 30 czerwca roku planowego.

4. Zasady prowadzenia rachunku zaangażowania nakładów inwestycyjnych określa instrukcja stanowiąca załącznik do zarządzenia.

§ 5. Zasady i tryb prowadzenia rachunku zaangażowania nakładów inwestycyjnych przez banki finansujące inwestycje określa Instrukcja Narodowego Banku Polskiego.

§ 6. 1. Zobowiązuje się inwestorów bezpośrednich do przesyłania rachunku zaangażowania nakładów inwestycyjnych ich jednostkom nadrzędnym (zjednoczeniom lub jed-

nostkom równorzędnym) i właściwemu oddziałowi banku finansującego inwestycje w terminie do dnia 10 lipca według stanu na dzień 30 czerwca i do dnia 5 lutego według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.

2. Zjednoczenia (jednostki równorzędne) zobowiązane są do przesyłania rachunków zaangażowania nadrzędnym ministerstwom (urzędowi centralnym) oraz centrali banku finansującego inwestycje, a w zakresie planu terenowego — właściwym organom prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) i wojewódzkiemu oddziałowi banku finansującego inwestycje w terminie do dnia 20 lipca według stanu na dzień 30 czerwca i do dnia 15 lutego według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.

3. Ministerstwa, urzędy centralne i właściwe organy prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) składają zbiorcze rachunki zaangażowania w skali resortów i województw (miast wyłączonych z województw) właściwej centrali banku finansującego inwestycje w terminie do dnia 31 lipca według stanu na dzień 30 czerwca i do końca miesiąca lutego według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.

§ 7. Centrala Narodowego Banku Polskiego sporządza zbiorczą analizę rachunku zaangażowania nakładów inwestycyjnych i przedstawia ją Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministrowi Finansów w terminie do dnia 20 sierpnia za okres pierwszego półrocza i do dnia 20 marca za okres poprzedniego roku.

§ 8. Zobowiązuje się inwestorów wszystkich szczebli oraz banki finansujące inwestycje do bieżącego analizowania wyników rachunku zaangażowania nakładów inwestycyjnych przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych w ramach planowania, realizowania i finansowania inwestycji.

§ 9. Zasady angażowania dewizowego z tytułu importu dóbr inwestycyjnych uregulują odrębne przepisy.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1970 r., z tym że pierwszy rachunek zaangażowania zostanie sporządzony według stanu na dzień 31 grudnia 1969 r.

Minister Finansów: J. Trendota